

Radnai István

Megköt a szellemhabarcs

lassú a februári köd megreped a láthatár
a tessék-lássék felhők közt
az igazságot az égen keresem

az internet professzorai bedesz-kázott
kapuk mögött egyetemek és akadémiák

a februári lassú ködben ahol az ezüstnap
a lékeken beszivárog keresem de kevés a fény

az istenfelhőket érezni lehet a tudás
tolvajkulcsokkal nyitható

a lángpallosú angyal szétszabja
a ködöt és te elhaladsz a kuporgók közt

Hull csillog sokágú

magamba emigrálok tavaszig
a sok emelet mondhatnám
ha a lift perceit sajnálom

de mint fiatalon járok a hóban
léceimet elhagytam valahol
de a kedvemet nem
szerelmes levelet írok egy hópehelyre

Játék a tavaszokkal

mit szánsz a jövőnek mit szán neked a jövő
új tavaszok májusok utak behavazva
mit szánnak neked a rügyek a levél mit ígér
hét éve nyíló vadvirágok lepkét repít a szél

szorgos méhek erkölcs fullánkja virágpor
tartogat-e mézet aki megszánt vagy szerelmet
sorsfordító május aszály hiábavaló eső
ha nyolcvan tavaszon nem vetettél

készületlen ér az aratás vagy mégsem
mit enged a sors megérem a nyolcvanadik tavaszt
május azt a naptárlapot a kitéphetetlent
az ég felhőtlen kékjét tüzet a hajnal ajkain

vágyódnál-e a hulló őszre lennél-e levél
hiszen a rügyek akkor is virágot hoznak
ha fanyarabbak a májusok mit szán a sors
melyik vöröslő rügy rejti a választ

Poszt a humusznak

röpülj magyar vagyok a ma hőse
akinek se rokona se ismerőse
se apám nagybátyám tegnap volt
mert hiába a szellem magaslata

röpülj magyar ne akadj uszadékon
kidőlt fáik még a vízen úsznak
elnehezülnek egykor a költő izmai
amelyekkel versét sablonba verte

hová fordulok formaság az ajánlás
mindenki rokon-évfolyamon végzett
és oly rémes ízléssel tanult és regnál
tessék csak a tessék írd remekművet

Nemes László kiállításának enteriőre – Városi Hangverseny és Kiállítóterem – Zalaegerszeg

